

Dosarul nr. 2ra-380/21

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: D. Bosîi

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Maxim Todorov în numele și interesele lui Dmitri Crepostnoi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Vlas împotriva lui Dmitri Crepostnoi cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 2 noiembrie 2017, avocatul Vasile Șoitu, acționând în numele și interesele Anei Vlas, a depus la cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitri Crepostnoi, solicitând, încasarea de la pârâțul în beneficiul reclamantei a sumei de 10 000 lei cu titlu de despăgubiri morale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 mai 2017, în incinta Primăriei satului Burlăceni, raionul Cahul, Dmitri Crepostnoi, în prezența mai multor persoane, folosind un limbaj necenzurat a agresat-o verbal pe Ana Vlas, exprimându-se în adresa acesteia cu cuvinte jignitoare în legătură cu activitatea ei profesională.

În legătură cu acest fapt, Ana Vlas s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Cahul, iar Dmitri Crepostnoi a fost supus răspunderii contravenționale, în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 9 unități convenționale.

Astfel, reieșind din comportamentul agresiv al pârâțului și prevederile art. 16, 1422 și 1423 din Codul civil, până la intervenirea modificărilor introduse prin Legea nr. 133 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 1 martie 2019, Ana Vlas este îndreptățită să se adreseze în instanța de judecată cu acțiune privind apărarea demnității, onoarei și a reputației profesionale. Or, în urma comportamentului agresiv al pârâțului Dmitri Crepostnoi, i-a fost cauzat un prejudiciu onoarei, cinstei și demnității, precum și prestigiului și reputației profesionale reclamantei.

În drept acțiunea a fost întemeiată în baza art. 16, 1422, 1423 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019).

Prin hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Dmitri Crepostnoi în beneficiul Anei Vlas suma prejudiciului moral, în mărime de 500 lei.

S-a încasat de la Dmitri Crepostnoi în beneficiul Anei Vlas, suma cheltuielilor pentru asistența juridică, în mărime de 2 000 lei.

S-a încasat de la Dmitri Crepostnoi, în beneficiul Statului, taxa de stat de la care a fost scutit reclamantul, în mărime de 100 lei.

Împotriva hotărârii primei instanțe, la 11 iunie 2020, avocatul Todorov Maxim, în numele și interesele lui Dmitri Crepostnoi, a declarat apel.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de avocatul Maxim Todorov, în interesele lui Dmitri Crepostnoi și s-a menținut hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central. S-a încasat de la Dmitri Crepostnoi în beneficiul Statului, taxa de stat în sumă de 18 lei și în beneficiul Anei Vlas suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru serviciile avocatului în instanța de apel.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a determinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justă soluționare a cauzei, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei precum și a apreciat corect probatoriul cauzei civile.

Judecarea cauzei în prima instanță a avut loc cu respectarea normelor de drept procedural, fiind respectat dreptul participanților la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la prevederile art. art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), Colegiul instanței de apel a reținut că materialele cauzei civile cu certitudine denotă faptul că, la caz sunt întrunite toate componentele unei răspunderi delictuale, și anume, fapta ilicită comisă de către apelantul Dmitri Crepostnoi, prejudiciul cauzat intimatei, raportul causal dintre fapta ilicită comisă de apelant și prejudiciul cauzat intimatei și vinovăția apelantului.

A menționat că existența faptei ilicite și vinovăției apelantului Dmitri Crepostnoi se confirmă prin copia încheierii cu privire la rezultatele controlului inițiat la cererea intimate Ana Vlas, de către Inspectoratul de Poliție Cahul, potrivit căruia în privința apelantului Dmitri Crepostnoi, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, fiind sancționat contravențional în baza acestei contravenții.

La 14 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (f.d. 124), avocatul Maxim Todorov, în numele și interesele lui Dmitri Crepostnoi, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 9 decembrie 2020 (f.d. 112) iar cererea de recurs a fost depusă la 14 ianuarie 2021, prin intermediul poștei (f.d. 124), în termen.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 31 decembrie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 1 februarie 2021 în adresa intimatei a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, aceasta nu au depus referință prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Maxim Todorov în numele și interesele lui Dmitri Crepostnoi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Maxim Todorov în numele și interesele lui Dmitri Crepostnoi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu